Виходить у Львові
що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

РЕДАКЦИЯ і
Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ
звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ
незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові
в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Цїсар в Ляінц. — Скликанє ради державної. — З угорского сойму. — Fremdenblatt про положенє в Туреччинї. — Ворохобня в Альбанїї.

Цїсар удав ся вчера по полудни до віллї „Гермес“ в Ляінц. В часї побуту в Ляінц Цїсар буде часами приїздити до Шенбруна, коли будуть визначені авдиенциї. З Цїсарем виїхали прибічний лїкар др. Керцль, ґенерал-ад'ютант Пар і два канцелярийні урядники. Цїсар приїхав до Ляінц о годинї 3 мін. 45.

Ческа „Narodni Politika“ доносить з Відня: Палата послів збере ся в другім тиждни місяця липня, імовірно дня 11, хоч день скликаня доси ще не назначений. Лїтна сесия парляменту потреває лиш короткий час. На тій сесиї відбуде ся уконституованє палати, а відтак прийде під наради що найбільше кілька наглячих внесень. Поки що не знати ще, чи бар. Бінерт виголосить на лїтній сесиї яку полїтичну заяву. Здасть ся однако, що бар. Бінерт буде старати ся усунутись від якихнебудь полїтичних дебат і займе зовсім безсторонне становище. В деяких полїтичних кругах удержує ся поголоска, що престольну бесїду виголосить сим разом в заступстві Цїсаря наслїдник престола Архикнязь Франц Фердинанд.

Угорский сойм радив вчера дальше над буджетом мінїстерства просьвіти. Прийшло до великої сварнї між послами католицкими а послами з правительственого сторонництва. Наслїдком сварнї був поєдинок між католицким послом Смречанім а послом з правительственої партиї Фаркашем. Смречаній легко ранений.

Вчера в полудне прибули до Будапешту мінїстри ґр. Кін-Гедерварі і Газай, аби взяти участь в нарадах комісиї в справі войскових предложень. Наради розпочали ся вчера. Опозиция жалує ся на то, що в нових предложенях ужито слів „спільні войска“ замість слів „угорскі войска“ ужитих в угодї з 1867 року.

Про справу альбаньску пише нинїшний „Fremdenblatt“: Вісти, які надходять з Альбанїї, можуть зменшити надію, що тому краєви вкінци по двох лїтах буде можна покористувати ся добродїйством мира.

З причини за великої строгости турецкого правительства в придавленю ворохобнї минувшого року, австро-угорска дипльоматия звернула увагу Порти на сумнївну вартість такої роботи, зазначуючи, що вислїдом єї буде невдоволенє серед народу, котрого вірність була підвалиною европейскої Туреччини. Мимо того турецке правительство супротив нової альбаньскої ворохобнї примінює той сам спосіб безоглядної енерґії.

Може бути, що рух серед Міридитів, о котрім доносять, причинить ся до того, що турецке правительство узнасть вкінци невластивість своєї альбаньскої полїтики і оцїнить добрі наміри рад, яких єму нераз Австро-Угорщина уділяла.

Піднесенє економічного добробиту Альбанїї було би найлїпшим средством, аби той край привязати до турецкої держави. Живе заінтересованє, з яким публично опінїя Австро-Угорщини глядить на послїдні кроки Порти в Альбанїї, походить не лише з прихильности Австриї для Порти, але також з давної симпатиї Австриї до Альбанцїв всїх трех віроісповідань. Австро-Угорщина признає вправдї, що альбаньска справа єсть внутрішним питанєм Туреччини, але взгляд на дальше єствованє европейскої Туреччини і на традицийні відносини Альбанцїв з австро-угорскою дипльоматиєю дає нам право виявити також наш погляд на ту полїтику.

Президент альбаньского провізоричного правлїня Торенцї Тохі видав до народу проклямацию, котру розіслав також до заступників европейских держав на цетиньскім дворі. В проклямациї взиває до загального всенародного повстаня, щоби прогнати Турків з Альбанїї. З огляду на те, що Альбанцї є по части християнами (переважно католиками) а по части магометанами, проклямация заповідає повну свободу віри. Независимість Альбанїї проклямував також епископ Міридитів. В Цетинїї

---

13)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Дальше).

5.

Вісбаден, прибіжище недужих від ґіхту.

Чи знаєте, що то таке ґіхт?

Насамперед само слово ґіхт то первістно нїмецке і означає хоробу своїми проявами подібну трохи до ревматизму або ґістця і длятого люди несьвідомі річи дуже часто уважають ґіхт за то само що ревматизм. Тимчасом єсть то зовсїм инша хороба, котра чіпає ся головно людий що добре собі жиють, добре їдять — головно мясні страви — і добре пють, але також і таких, що не дуже уживають, але все-таки не жиють відповідно, за мало мають руху і не добре травлять то, що з'їдять. Хороба та бере свій початок з хоробливого стану приладів травленя і чіпає ся по більшій части мужчини від 30 до 60 року життя.

Докладні розслїди показали, що кров у недужих на ґіхт має в собі далеко більше т. зв. квасу мочевого як у здорових. Той квас мочевий дістає ся з кровію в дороги лїмфатичні, значить ся в тонесенькі ссучі жилочки, що втягають в себе лїмфу (білу теч) з крови, та поміж ткань, значить ся в тїло і там лишає ся, осїдає; з того квасу роблять ся малесенькі кришталики, котрі десь в однім місци осївши роблять на тїлї ґузи, котрі чути під пальцями або розложать ся так, що їх не можна почути під пальцями і викликують страшенні болї.

Найчастїйше осїдають тоті кришталики в суставах а з тих в суставі великого пальця правої ноги і длятого коли хтось раз дістане ґіхт, то найчастїйше почує біль в тім пальци. Біль вчуває ся такий, як колиб хтось колов, вертїв, пік, палець напухає робить ся червоний а недужий не може поступити ся. Сей біль в нозї називають чужим словом подаґра і пояснюють єго в зовсїм природний спосіб. Се місце єсть від серця найдальше віддалене, отже серце не може за помочию крови виссати звідтам тоті кришталики квасу мочевого які там осїдають. Але так само можуть тоті кришталики квасу мочевого осїдати й деинде н. пр. на т. зв. тужнях або сухих жилах, на хруставках що вкривають сустави і т. д. Длятого недужий на ґіхт не може иноді поступити ся чує великий біль в колїнах або в т. зв. котиках (кістках) в ногах і в руках; коли рушить ногами або руками почує біль в тужнях або тих сухих жилах, що причіплені до костий порушають ноги і руки. Иноді може ґіхт дати ся почути в карку і костях на голові. Недужий не може тодї рушити головою бо чує страшенний біль в карку; коли порушить головою в один або другий бік, чує як в карку щось ніби тріщить, пукає.

Ґіхт беруть люди по найбільшій части за одно з ревматизмом, коли тимчасом він єсть зовсїм що иншого. Ґіхт може бути острий, котрий виступає нагло і дуже сильно та викликує у недужого горячку або може бути упертий, хронїчний, котрий тягне ся цїлими роками. Як при острім так і при хронїчнім ґіхтї виступають з часом прояви, котрі загальний стан недужого дуже змінюють прилад травленя і прилад віддиховий слабнуть і не дїлають як потреба; ще частїйше ослабає серце або кровоносні жили та нирки а тодї удар серцевий або запаленє нирок стають ся причиною смерти.

Отже в такій хоробі лїкарі висилають недужих найчастїйше до Вісбадену, бо вісбаденська мінеральна вода єсть знаменита на ту хоробу. Розумів ся, що біднїйший з далеких сторін не поїде до Вісбадену, але він може й дома лїчити ся вісбаденьскою водою, бо єї розсилають по цїлім сьвітї.

Вісбаден єсть то місто в горах Тавнус в Нїмеччинї, положене на 5 кільометрів далеко від Рену. Колись була то резиденция князів насавских, але коли Прусаки в 1866 р. забрали се князівство, зробили з него свою провінцию геско-насавску. Вісбаден і цїлюща сила води єго жерел іменно же з найголовнїйшого

проклямациї сї принято спокійно до відомости, а се є найліпшим знаком, що чорногорский король і правительство похваляють визвольну боротьбу Альбанців. Се додав повстанцям нових надій на успіхи, але рівночасно спроваджує нові комплікациї, бо Чорногора є в такім разї на найлїпшій дорозї до нарушеня свого признаня турецкої власти в Альбанії. Вказує на те вислів короля Миколи з кореспондентом софійского „Hlas-у Narod-у“: Король каже, що війна є з огляду на накопичуючі ся трудности майже неуникнена, а так само думають і чорногорскі міністри. Ціле населене Чорногори є уоружене і незвичайно порушене. Війна, як кажуть, висить у воздусї, а прийде до неї цїлком певно, коли лише турецкі кольонни Торґута паші і Джавід паші сполучать ся та проженуть повстанців під чорногорску границю.

З терену недалекої війни приходять вісти про безнастанні, поки що дрібнїйші, стрічі повстанців з турецкими відділами. Турецкого войска є там тепер 65 тисяч, але і повстанці не є так безпомічні, як здавалось би. Іменно, як доносить „Vossiche Ztg.“ з Скоплїє, мають они кілька гірских пушок, котрих очевидно без якоїсь вовнїшної помочи не могли дістати.

Вчера розійшли ся чутки, що повстанці плянують напад на Скодар. Підчас одної з стріч повстанці утратили двох визначних полководців. Мимо того повстане ширить ся і навіть магометани мають намір до него прилучити ся.

Новинки.

Львів, 8 червня 1911.

— **Стан здоровля Є. Е. Вп. Митрополита** гр. Шептицкого зачинає поправляти ся; висока горячка ще не уступила, але в недузї настав вже перелом.

— **Відзначене.** Є. Вел. Цїсар надав правительственному радникови в краєвім правительстві в Сараєві Миронови Зарицкому при нагоді перенесеня єго в сталий стан спочинку титул і характер радника Двору.

— **Є. Е. Преосьвящ. Владика** перемиский Константин Чехович вернув з канонічної візитациї порохницкого деканата до Перемишля.

— **Іменованя.** Ґенеральна дирекция катастру податку ґрунтового іменувала в службі удержуваня евіденциї катастру податку ґрунтового, ґеометрів евіденцийних II. кляси: Володисл. Мурдзу, Густ. Ів. Маєра, Кар. Шенгофера, Ів. Круля, Боґуслава Беднера, Фр. Скошака і Авраама Зелиґа Померанца ґеометрами евіденцийними I. кл. в X. кл. ранґи.

— **Комітет для заснованя торговельної школи** у Львові, установлений з рамени економічної комісиї товариства „Просьвіта“ розписав конкурс на посаду фахового учителя наук торговельних, який би заразом виконував функциї директора, маючої з початком року шкільного 1911/12 війти в житє школи. До поданя, яке треба вносити на руки товариства „Просьвіта“ (ринок ч. 10) найдальше до 20-го червня с. р., належить долучити сьвідоцтво укінченої торговельної академії, сьвідоцтва з дотеперішних занять та заяву, що петент найдальше до року зложить іспит, приписаний для сталих учителїв торговельних шкіл в двірічнім науковим пляном. Платня і стабілїзация після умови.

— **З Дирекциї жіночих шкіл** СС. Василиянок в Станиславові ул. Заболотівска ч. 13—15. Вписи до приватної жіночої семинариї учительскої дозволеної рескр. Є. Е. п. Міністра Ісповідань і Просьвіти з дня 30/X 1909 ч. 40.102 і до школи вправ при тій семинариї відбудуть ся перед вакациями дня 27 і 28 червня, по вакациях 30 і 31 серпня.

Вступний іспит на I. рік семинариї відбуде ся перед вакациями 29 і 30 червня, по вакациях 1 і 2 вересня.

— **Вступні іспити до I. кляси ґімназиї в Городенці** відбудуть ся 1 і 2 липня с. р. і 1 і 2 вересня с. р. Курс приготовляючий до I. ґімн. кляси в Городенці отвирає ся з днем 1 липня с. р. і тревати буде аж до 1 вересня с. р. Зголошувати ся на сей курс можна устно або письменно в дирекциї ґімназиї в годинах від 8—12 рано найдальше до 1 липня с. р. *Іван Прийма*, управитель ґімназиї.

— **Руханкове тов. „Сокіл“ в Тернополи** устроює дня 11-го червня с. р. в міскім городї „Народний Базар“. В програму входять руханкові вправи сільских і міских Соколів та инші милі несподїванки. Дохід призначений на будову Сокільні. — *Старшина*.

— **Виділ Руского лїкарского товариства** уряджує 11 червня (в недїлю Зелених сьвят) прогульку для членів Товариства до Яремча, Микуличина, Татарова, Вирохти в цїли вибраня відповідного місця на лїтниско евентуально на санаторию. Місце збору прогульковців: Зелїзничий дворець в Станиславові о годинї 3/4 10 рано. В Делятині досїдають прогульковці зі шляху Чернівцї-Коломия. Зголошеня участи просимо слати на адресу секретаря Товариства дра М. Вахнянина, Львів, ул. Льва Сапіги ч. 2 Б.

— **Шевченкове сьвято в Лубнах на Україні.** Мимо всяких трудностий і перешкод удало ся комітетови місцевих Українців виєднати дозвіл уладженя ювилейного вечера в честь Шевченка і вечір той випав під кождим взглядом дуже гарно. Простора саля театру „Оаза“ була переповнена публикою; богато осіб мусїло вернути домів, задля недостачі місця. Сцена театру була прибрана зеленю і укр. народними лентами. На підвищеню стояв гарний портрет Кобзаря, прикрашений рушниками. Сьвято почав і закінчив мужеский хор відспіванєм „Заповіта“. По тім українська письменниця п. Л. Яновска виголосила укр. мовою гарно оброблений реферат, п. М. Вороний віддеклямував власний вірш „Привид“, присьвячений півстолїтю смерти Т. Шевченка, а мішаний хор виконав „Жалібний марш на смерть Т. Шевченка“ муз. М. Лисенка. Оба хори виконали дальше „Гамалію“, „Прощай сьвіте“, „Зійшов місяць“, та „Ревуть, стогнуть гори-хвилї“. В часї співаня „Заповіта“ вся публика стояла. Поважну письменницю Л. Яновску і всїх инших виконавців витали зібрані грімкими оплесками. Сей вечір зробив на присутних дуже миле вражінє; всї розходились домів вдоволені і одушевлені. Такого вечера в Лубнах доси не було. — Всього доходу з сего вечера, разом з грішми одержаними з розпродажі портретів Т. Шевченка і карток, було 251 карб., а чистого доходу лишило ся 100 карб., котрі то гроші жертвовано на памятник Т. Шевченка в Київі.

— **Росийскі анархісти перед галицким судом.** Перед судом присяжних в Тернополи ставали минулого тиждня Зусь Абрагамович Кравець false Шльома Лейворович Ґіттельман, Федір Михальский, що зве ся також Михайло Гуляк і Борис Воронецкий, обжалованї о злочин нарушеня публичного спокою з §. 66. з. к. Дня 12. вересня 1910 р. їхали всї три фірою і станули перед корчмою в Турильчи. Присутний там случайно жандарм Жвірко зревідував їх і найшов при них кілька револьверів тзв. „мавзерів“, богато набоїв і споро анархістичної лїтератури. Все те хотїли они перепачкувати до Росиї. На розправі вказав оборонець обжалованих, др. Мантель на то, що нема

жерела, званого „Кохбрунен“ знані були вже Римлянам, котрі навіть забирали ту воду з собою домів до своєї вітчини і лїчили ся нею. Жерело „Кохбрунен“ добуває ся з недослїдимої глубини землї і есть так горяче, що просто аж кипить. Вода єго має постійно 69 степенїв тепла а коли єї пити горячою, то она має приятний нїби булїон нагадуючий смак; устуджена дає дуже приятну і здорову воду до пиття. Цїла сила тої води в тім, що она розпускає в собі квас мочевий. Кров змішавшись з тою водою розносить єї по цїлім тїлї і она розпускає кришталики з квасу мочевого а тим способом ослаблює ґіхт і зовсїм єго усуває.

Вісбаден має около 108.000 жителів а далеко більше як друге тілько, бо около 140.000 людий, заїздить сюди що року на купелї, на лїчене, — ну, та й на забаву. Сезон курацийний триває від цьвітня до жовтня. Весняний сезон там вже тепер минає, а розпочинає ся лїтний, підчас котрого приїздить крім недужих ще богато й таких що хотїли би се місто лиш близше пізнати та в нїм забавити ся. До сих хочемо й ми належати, отже ґіхт лишаємо на боцї а ідемо розглянути ся по місті і житю в нїм.

Сезон вже минув. Оба театри замкнені, забави прошуміли, межинародні міліонери щезли без слїду. Та й тутешні міліонери, котрих тут досить богато, виїхали також, щоби деинде шукати собі розривки. А всеж-таки у Вісбаденї повно чужинців. Лиш тепер вже не така публика як в маю, що заповняє парки і улиці. Побіч тих многих дійстно недужих, що попивають воду з Кохбруєнен і свої ґіхтові та ревматичні кости купають в горячій жерельній водї снують ся улицями цїлі рої прохожих. Та й тоті чужинцї, що лиш для розривки і відпочинку виїздять за границю, хотїли би близше придивити ся Вісбаденови, що своїм положенєм і своїми жерелами виробив собі европейску славу.

Та й дійстно не можна знайти догіднїйшого місця, що служило би за осередок до роблення прогульок по західній Німеччинї. Гори Тавнус і Нідервальд зі своїми густими пишними лїсами, що розтягають ся непреривно межи Реном, Меном і Ляною подають любителеви природи подостатком самоти, нагоди до вандрівки та місць з красними видами. А вже передовсім вабить Рен зі своїми замками всїх прогульковців до себе. У Вісбаденї сїдає ся на електричну зелїзницю і за пів години есть ся вже над Реном, де можна в Бібріх сїсти на якийсь корабель реньского або нідерляндского товариства плавби та поплисти по рiцї, що сьвітить ся як опаль, до якогось недалекого місточка, де можна спробовати як смакує тамошнє реньске вино з вісбаденьскою мінеральною водою.

Чужинець навіть і не зміркує, що Вісбаден то дуже велике місто, бо середини міста може він і не видїв. Прекрасні улиці з віллями, що розходять ся в три боки аж в гору до лїсів, надають місту вигляд якоїсь лїтної оселї. Мабуть нема другого міста в Німеччинї — з виїмком хиба Баден-Баден — в котрім би було таке множество красних віль. Лагідне підсонє причиняє ся до того, що тут ростуть дерева і корчі з полудневих сторін і хвилями здає ся, що ми опинили ся десь в північній Італії. Правдиві каштани творять цїлі алеї. Тут в городах, що подобають на парки, удають ся катальпи і певловні, кипариси і кедри та множество ріжнородних корчів, котрі в північній Німеччинї удають ся лиш в теплянях. О бальконах повних цьвітів вже й не говорити. А з тим богатством природи вяже ся й богатство людий. Тут таких людий, що не з потреби зїхали ся до Вісбадену, але длятого, щоби споживати ті міліони, котрі комісия від податку доходового добре перечислила, есть далеко більше як в якім небудь иншім місті в Німеччинї. Люди ті творять тут окреме товариство, а судьба їх дає мислячому тілько до роздумуваня, кілько всілякі сплетні широкій публиці материялу до розмови.

Так можна тут нераз почути о величезнім майнї, що „так пішло як прийшло“, о синах, що в тій атмосфері збитку псують ся, бо коли що дня дивлять ся на то, як то можна легко уживати без трудів, то їм відходить охота до роботи. А 100.000 біднїйших жителїв Вісбадену живуть і працюють в домах, коло котрих нема городів і борють ся з дороженечею, котра в сїм сьвітовім купелевім місті стає щораз більша. Дуже бідні навіть не годні тут знайти мешканя для себе.

(Дальше буде).

причини карати в Австриї российских революціонерів, тим більше, коли зважить ся, що по Австриї безкарно бушують цілі банди российских войскових і „цивільних“ шпигунів. Трибунал на підставі вердикту присяжних судиїв увільнив всіх обжалованих від обжалованя о злочин з §. 66. з. к., а засудив тілько Кравця за недозволене ношене оружя. Крім сего Кравця і Воронецкого порішено видалити з границь Австриї, а Михальского, яко підозріного о якісь рабункові напади в Росиї, видати российским властям.

— **Нещасливі пригоди.** На черновецкім двірци робітник Іван Маслик здоймав з воза тяжкі зелізні двигарі. При тій роботі один такий двигар впав ему на ноги і зломив ему ліву ногу понизше коліна. — П. Мариї Бурдовичевій стала ся на площи капітульній прикра пригода. Коли переходила тою площею, впала їй на голову величезна вивіска фірми Вільгельма Бека і потовкла так сильно в голову, що аж треба було відставити п. Бурдовичеву на стацию ратункову. Пригода та була би мала далеко гірші наслідки, як би не то, що п. Бурдовичева мала після теперішної моди велику фризуру з грубою підкладкою. Як видко, то часом і мода може станути в пригоді. — З Рогатина доносять: Дня 27 мая підчас роботи в цегольни обшару двірского у Васючині, власности п. Михайла Тустановского, завалила ся стіна і засипала двох робітників. Один з них, Михайло Кравчишин, згинув на місци а другого, Петра Поляньского, тяжко покалічило. — У фабрицї п. Ів. Левиньского ударила онотди корба машини так сильно зарібника Ілька Стецишина, що зломила ему руку і розбила голову. Стецишина відставлено в стані непритомнім до шпиталю.

— **Смерть від грому.** З Теребовлі доносять: Дня 27 мая м. м. в полудне підчас зливної тучі вдарив грім в Тютькові, теребовельского повіта, в хату тамошного селянина Йосифа Демида, внаслідок чого стратила житє его 34-літна жінка Юстина, ражена громом. Та й ціле обійстє Демиди згоріло.

— **Землетрясене.** З Мехіко наспіла вість о страшній катастрофі. Вчера рано о 4 год. дало ся тут почути сильне землетрясене. Богато домів між тими касария артилериї завалило ся. Мури касарні присипали, кажуть, 70 вояків. Число убитих і ранених обчисляють на 50 до 70. Перед самим землетрясенем мав в касарни артилериї настати вибух ґазу. Завалив ся також дворець міскої зелізниці.

З Полі доносять: Уряд гідроґрафічний подає до відомости, що вчера о 12 год. 19 мін. в полудне, стверджено тут підземний рух, викликаний дуже сильним землетрясенем у віддалі около 5390 кільометрів. Припускають, що було то в Туркестані.

Нині наспіли з Мехіка слідуючі вісти про землетрясене: До 8 год. рано видобуто з під розвалин касарні артилериї тіла 11 осіб; 30 ранених вояків лежить в шпитали. В многих маґазинах повалили ся стіни і засипали богато людий. Згинуло також богато дітий. Селяни і фармери, котрі вібрали ся в значнім числі з нагоди приїзду Мадери, перебули ніч на улицях і в публичних огородах. В переполосї гнали они улицями міста а многих з них покалічили кусні мурів з валячих ся домів.

— **Холера.** Санітарний департамент стирийского намістництва доносить, що вість повторена за часописию „Slovenski Narod“ о підозрінім случаю занедужаня в Целлю і о перевезеню недужого єсть видумана і опирає ся очевидно на містифікациї.

Італіяньский консулят в Празї надіслав Філії бюра кореспонденцийного слідуючий комунікат: Королівско-італіяньский консулят в Празї заявляє на основі одержаного звіту урядового, що чутка о вибуху холери, котру нїби то стверджено у Венеции, єсть зовсім неправдива і що санітарний стан в Італії єсть добрий. — В виду того годить ся занотувати вість яку одержала „N. fr. Presse“. Адвокат др. Найсер в листі з Венеции до згаданої ґазети стверджує, що до 5. с. м. було у Венеции 5 случаїв смерти на холеру, а 40 родин повістає під обсервацию. Случаї сї дотичать не лиш Італіянців але й чужинців, які там прибули на відпочинок.

В Самсуні над Чорним морем занедужало від дня 3 до 5 с. м. 41 осіб а померло 20. Турецке міністерство справ внутрішних призначило 30.000 турецких фунтів на поборюване холери в Самсуні.

Телеґрами.

Париж 8 червня. З Бар сір Об доносять: Виноградарі ухвалили завізвати своїх послів, щоби старали ся о знесене закона обмежаючого полосу шампаньских піль та вислати відклик до всїх виноградарів, щоби заховували ся спокійно.

Константинополь 8 червня. Часописи виступають дальше против алярмуючих вістий, ширених Чорногорою о проголошеню автономії Альбанії та жалують ся на двозначну політику Чорногори.

Солунь 8 червня. Прибув тут султан на корабли воєннім. в окруженю цілої ескадри. Султан переночував на корабли а нині переносить ся на мешкане в конаку.

Марсилія 8 червня. На будуючій ся зелізници Мірамас настав вибух при розсаджуваню скал; 6 робітників згинуло.

Курс львівский.

Дня 7-го червня 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	705·—	712·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	450·—	460·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	552·—	559·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	500·—	515·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—·—
Банку гіпотечного $4\frac{1}{2}$ прц.	99·—	99·70
$4\frac{1}{2}$% листи заст. Банку краєв.	99·10	99·70
4% листи застав. Банку краєв.	93·50	94·20
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·50	—·—
„ „ 4% льос в $41\frac{1}{2}$ літ.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·80	92·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$%	99·—	99·40
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·40	94·70
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	91·30	92·—
„ м. Львова 4% по 200 К.	92·—	92·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	95·—	105·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	68·—	74·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	45·75	49·75
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	70·50	76·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	34·—	38·—
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок нїмецких	117·37	117·57
Доляр американьский	4·80	5·—

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9,** 10^{15}, **1^{30}**, **2,** 5·48, 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10,** 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.
†) з Красного.

З Черновець: **12^{05}**, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6^{26}**, 9^{34}
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55,** 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{00}.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33,** 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числ льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.